

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacy są wolne od opłaty pocztowej.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 12. września. Zamieszczając w numerze 207 pisma naszego przesłany nam wykaz kasy i majątku wdów i sierot kapłańskich grecko unickiego obrządku, wspomnieliśmy w kilku słowach o powstaniu i celu tego zakładu, według aktu erekcyi również do wiadomości nam udzielonego, dodając z naszej strony tę tylko uwagę, iż z wykazu powyższego z bolem widzimy, że ofiary na korzyść funduszu przez kolatorów i patronów parafii w ubiegłym roku złożone, tylko 461 reńskich wynoszą, co zdaniem naszym, nie jest odpowiednie ani rozległości kraju ani liczbie parafij. I któżby był sądził, że tak skromna uwaga wywoła na nas równie zaciekle jak niedorzeczny napad *Gazety narodowej*? Szanowna ta gazeta twierdzić w numerze 51, że zarząd zakładu powołanego jest niedołężny i niesumienny, kreśląc następnie smutny obraz wdów i sierot, które z głodu i nędzy ginęły, a po kilku latach nie dostawały grosza z tej fundacyi, zwraca się nagle ni z tą ni z ową do czytelników swoich i każe im zgadywać na kogo to artykuł nasz, *widocznie* u świętego Jura pisany, zwała całą winę takiego stanu rzeczy? „Juściż na Lachów! *T k jest Lachom patronom i kolatorom cerkwi przypisuje wszystko z powodu, iż nic prawie teraz nie składują na ten fundus!*” Wyrażne to słowa szanownej gazety. I nie sąż te słowa oczywistym i wierutnym fałszem? Któż to z artykułu naszego coś podobnego wyczytał, kto wniosek taki z niego wysnuje? gdzież tu sens, gdzie logika? Ale o tę *Gazeta narodowa* nie pyta wcale; jej wystarcza, że artykuł nas *widocznie* u świętego Jura pisany. Osobiste pociski i podejrzewania jedyny jej argument na inny się nie zdobędzie. Artykuł *widocznie* u świętego Jura pisany, *Gazeta lwowska* przez św. Jur inspirowana! Domyśl to nie lada, szkoda nie poparty dowodem. Bo my nie znamy ani „świętego Jura”, ani „świętojurców”, ani tych którzy niemi nie są. My znamy tylko kraj; jego interes, jego dobro jedynie mamy na sercu. Otoż jest w kraju **zakład zaopatrzenia wdów i sierot**; cele to prawdziwie chrześcijańskie i wzniosłe. Godziż się ignorować go, usuwać się od niego pod pozorem, że zarząd jego zły i nieodpowiedni? Jest to może wygodnem dla kieszeni i lenistwa, ale nie jest ani szlachetnem ani nawet słusznem. Bo jeżeli zarząd zakładu zły, toż przecież są środki, ażeby reformę jego wymóżyć u władzy właściwej, są z resztą dzienniki, które rzecz tak ważną przed forum publiczności wywołać powinny. Ale dzienniki od wielu lat o zakładzie milczały, jak gdyby go wcale nie było. Toż to ma być patriotyzm, to poczucie obywatelskiego obowiązku? My nie pojmujemy patriotyzmu w górnych a czczych frazesach, któremi nas do przesytu karmi *Gazeta narodowa* i podobne jej dzienniki, równie jak go nie pojmujemy w dziecinnych częstokroć demonstracyach, które do niczego nie doprowadzą a raczej krajowi szkodzić tylko mogą. Nam trzeba czynu, tak jest czynnego i wszechstronnego zajęcia się tem wszystkim, co dobro kraju obchodzi. Dla tego uwaga nasza o niedostatecznym zajęciu się zakładem ze strony kolatorów i patronów parafij, była zupełnie na swoim miejscu. Zgodzą się na nią ci wszyscy, co głębsze o rzeczach mają pojęcie, i tylko zła wiara i przewrotność słowa nasze w złośliwy jad przekreślić mogły.

W bliższy rozbiór zarzutów, odnoszących się do zarządu fundacyi, wdawać się nie myślimy, bo do tego ani powołania ani świadomości rzeczy nie mamy. Do nas to z resztą nie należy. My kończąc tę tylko jeszcze dodamy uwagę, iż nie pierwsza to *Gazeta narodowa* porwała się na nas z całym szumem swych frazesów i nienawistnych insynuacyi. Już nieco dawniej jeden z dzienników tutejszych przy innej sposobności powstał przeciwko nam również z równą zaciekłością, posądzając nas wprawdzie nie o konwencyę z świętym Jurem, ale o Bóg wie jak zgnębne dla kraju zamiary. Dziennik ten zamilkł po pierwszej odprawie, jaką od nas odebrał, chociaż dalszy rozbiór wstępnych artykułów naszych groźnie nam zapowiedział. Tuszmy sobie, że i szanowna *Gazeta narodowa* poprzestanie na dzisiejszej naszej explikacyi; my zaś wartość jej właściwie ceniąc, jeżeli tego po nas zażąda, słowa prawdy szczerze jej nie będziemy.

Monarchia Austriacka.

(Nabożeństwo dziękczynne.)

W Podbużu, miasteczko powiatowem w obwodzie samborskim, znalazła także radośny odgłos wiadomość o szczęśliwym wyzdrowieniu Najjaśniejszej Pani, i wójtowie gmin tego powiatu, korzystając z tej sposobności, okazali swe niezachwiane przywiązanie swoje do panującego domu uroczystem nabożeństwem dziękczynnem, które dnia 4. b. m. odprawił rz. kat. wikary parafialny w obecności c. k. urzędników, żandarmerji i straży finansowej. Podobne nabożeństwo odprawił także nazajutrz gr. kat. pleban miejscowy xiądz Lankiewicz. Również zebrali się izraelici w swo-

jej bożnicy, by zaność do Wszechmogącego modły o pomyślność Najjaś. Pani i całego domu Cesarskiego. Oprócz tego odspiewano hymn ludu przy wystawieniu stosownych transparentów, przyczem strzelano z moździerzy i palono ognie sztuczne.

Wiedeń, 11. września. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące. — Dar Arcyksiężny Zofii na pogorzalców w Podgórzu. — Proklamacya barona Burgera. — Wyróż medykamentów do Hiszpanii. — Ercesa.*)

Powrót Najjaśniejszej Pani zapowiedziany jest na sobotę lub niedzielę.

Cesarz Jego Mość przybędzie do Wiednia d. 12. b. m. i będzie udzielał audiencye. Królowa Neapolitańska będzie powracała do Rzymu na Saleburg, i temi dniami tamże przybędzie.

— Arcyksiążę Albrecht z Arcyksiężną Hildegarda przybył tu d. 9. z Saleburga osobnym pociągiem kolei zachodniej; Arcyksiążę Karol Ferdynand udał się do Selowitz. Minister stanu Schmerling powróci do Wiednia d. 14. a minister finansów Plener d. 12.; minister sprawiedliwości baron Pratobevera przybył d. 10. i pozostał w willi swojej w Marien Enzersdorf. fml. hr. Thun, nowo mianowany jenerałnym dowódcą, przybył do Wiednia d. 10. i wkrótce dowództwo obejmie.

— Jej ces. Wysokość Arcyksiężna Zofia ofiarowała 200 zł. na pogorzalców z Podgórza w Galicyi.

— Telegram z **Tryestu** z 10. września donosi: Baron Burger wydał proklamacyę pożegnawczą, w której wyraża przekonanie, że Tryest w tradycyjnej wierności dla domu cesarskiego będzie się starał połączonymi siłami o dalszy rozwój stosunków handlowych pod opieką instytucji konstytucyjnych.

— C. k. ministerjum stanu wydało pod dn. 5. września b. r. następujące obwieszczenie:

Według zawiadomienia przez rząd król. hiszpański nadesłanego, nie wolno jest do Hiszpanii sprowadzać i tamże sprzedawać zagraniczne medykamenty i środki lekarskie, nie podane w tamtejszo krajowej taryfie celnej. Chcąc uzyskać pozwolenie kr. ministerstwa spraw wewnętrznych (ministro de la Gobernacion), aby jakiś środek lekarski do taryfy celnej wcielony został, potrzeba podać prośbę przez doktora medycyny lub farmacyi podpisaną, i wykazać, z czego składa się ten środek, o którego wprowadzenie uprasza się. Sprawozdanie królewskiej akademii medycznej i opinia rady zdrowia, mają poprzedzić odpowiedź na prośbę tego rodzaju.

— **W Podiebradzie** w Czechach, wyprawiło towarzystwo śpiewu męskiego dn. 4. września koncert na korzyść pomnika dla poety czeskiego Turynskiego, wystawić się mającego. Po koncercie udał się wielki tłum ludu, śpiewając pieśń czeską „Hej Slovane“ przed dom Turynskiego w rynku obok warty położony. Podoficer dowodzący wartą, wezwał lud do rozejścia się, gdyż takie zbiegowisko przed wartą cierpienie być nie może. Gdy jednak wezwania tego nie usłuchano, nadeignął przeto patrol dragonów i rozpedził zbiegowisko z pałaszem w rękę, przy czem kilka osób lekko rannych zostało. Cała ta rzecz nie trwała ani kwadransa, poczem zupełna spokojność przywrócona została. W nocy patrol wojskowy aresztował burmistrza miasta i jednego radnego, którzy właśnie chodzili po ulicach dla zapobieżenia niepokojom. Rzeczą się wyjaśniła odwołaniem się do naczelnika powiatowego, poczem burmistrz i radca miejski uwolnieni zostali.

Francya.

Paryż, 8. września. (*Wiadomości z Meksyku. — La France o sprawie włoskiej. — Różne wiadomości.*)

Constitutionel donosi, że książę Napoleon i książęza Klotylda sprowadzili się wczoraj z całym swym dworem do palais Royal i do zamku Meudon.

Jenerał Sonnaz poseł włoski na dworze rosyjskim przejeżdżał przez Paryż w powrocie do Turynu. — Poseł austriacki, książę Metternich, udał się z Trouville do zamku swego Johannisberg nad Renem.

Przez Hiszpanię odebrano wiadomości z Meksyku do dnia 10. sierpnia. Miramon i Santanna, których lada chwilę oczekiwano, mają się złączyć z konserwatystami. Między Veracruz a Orizabą założono co 5 godzin drogi etapy dla utrzymania regularnej komunikacyi. Pierwszym transportem przybyło ze wsi Jean do Orizaby 300 sztuk wołów i znaczny zapas żywności. Mówią, że na koszt ministerjum wojny budowana będzie droga żelazna z Veracruz do Cordowy. Wysłano już inżynierów dla rozpoznania kraju i skreślenia planów.

La France w drugim artykule mówi obszernie o sprawie rzymskiej. Dowodzi w nim, że jedność Włoch może być dla Francyi niebezpieczną. Gdyby jedność ta przyszła do skutku, to pozycya Francyi byłaby bezpośrednio zagrożoną i Francya byłaby znów zmuszona do żądania ustąpienia terytoryalnych i do rozszerzenia

swych granic dla obrony swej przeciwko kilku przemożnym sąsiadom. Następnie dowodzi, że idea jedności Niemiec równie jest trudną do przeprowadzenia jak jedność Włoch. W końcu proponuje kongres monarchów dla załatwienia sprawy włoskiej.

Włochy.

Turyń, 6. września. (*Urzędowa turyńska gazeta o polityce pod Aspromonte i o Garibaldi.*)

Urzędowa *Gazeta turyńska* pisze co następuje:

„Rząd żałuje, iż dotąd nie może jeszcze ogłosić urzędowego raportu o potyczce pod Aspromonte.

Jenerał Pallavicino, który takowy złożyć ma, nie mógł się redakcją jego zająć, bo w pierwszych dniach po potyczce ściagać musiał resztę kup powstańczych.

Teraz raport ten już jest ukończony, i do Reggio przesłany; w Turynie jutro jest oczekiwany i zaraz po nadejściu ogłoszony będzie.

Telegramy nadzwyczajnego komisarza do Sycyli delegowanego pozwalają nam jednak już teraz zaprzeczyć twierdzeniom i insynuacjom w dzienniku *Dritto* zamieszczonym a od kilku ochotników z orszaku jenerała Garibaldi pochodzić mającym.

Jest faktem dokonany, że sam szósty batalion strzelców liczył trzech oficerów rannych a czterech podoficerów i żołnierzy zabitych i 19 rannych; co najlepiej dowodzi, czy ochotnicy dawali ognia lub nie.

Również jest faktem dokonany, że ochotnicy w niewolę wzięci starali się namówić jenerała Pallavicino, ażeby wcale nie donosił o tem, iż potyczka istotnie zaszła; ażeby nie okazywać Europie, iż była rzeczywiście wojna domowa. Postępowanie to insurgentów dowodzi jawnie, iż wszelkimi sposobami starali się zataić prawdę.

Niemasz wcale potrzeby zaprzeczać oszczerstwom dziennika *Dritto* przeciwko całemu ministeryum i pojedynczym ministrom wymierzonym, jakby rząd rozkazał surowe obchodzenie się z jenerałem Garibaldi, albo zabronił miał przystęp do niego lekarzom, których sam żądał.

Zdrowy rozum ludu oceni wybiegi te stronnice. Rzeczywiście zaś nakazano okazywać jenerałowi Garibaldi wszelkie względy, które się osobie jego należą. Od woli jego zależy wybrać sobie lekarzy i chirurgów, jakich tylko zapragnie.

Ochotnicy garibaldiowscy składają wszędzie broń i stawiają się sami przed właściwymi władzami.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 10. września. (*Częściowe zniesienie stanu wojennego. — Rady powiatowe.*)

Dziennik pow. ogłasza następujące rozporządzenie: Wielki książę Namiestnik Jego cesarsko - królewskiej Mości w Królestwie Polskiem.

Z mocy najwyższego Jego ces. król. Mości rozkazu, dla zapewnienia spokojności mieszkańców i przywrócenia porządku, ogłoszony został w Królestwie Polskiem pod dniem 2. (14.) października 1861 roku, przez głównodowodzącego armią 1szą p. o. namiestnika, stan wojenny.

Uznawszy obecnie możność stopniowego uchylenia tegoż stanu wojennego, z mocy najwyższego Jego cesarsko-królewskiej Mości upoważnienia, rozporządzamy, co następuje:

Artykuł 1. Stan wojenny zaprowadzony w dniu 2. (14.) października 1861 roku, znosi się w powiatach gubernii Radomskiej, mianowicie: Radomskim, Sandomierskim, Opoczyńskim, Opatowskim, Kieleckim, Miechowskim, Olkuskim i Stopnickim, z wyłączeniem miast Radomia i Kielc, w których tenże stan wojenny zachowuje się w swej mocy, aż do dalszego rozporządzenia.

Art. 2. Prawa i obowiązki naczelnika wojennego okręgu radomskiego, rządzone będą w miastach Radomiu i Kielcach przepisami wydanymi w ogłoszeniu z dnia 2. (14.) października 1861 r. o stanie wojennym, we wszystkich zaś innych miejscach gubernii Radomskiej, też prawa i obowiązki rządzone będą przepisami przez głównodowodzącego armią 1szą i namiestnika w dniu 26go marca 1861 roku dla naczelników wojennych przed ogłoszeniem stanu wojennego wydanymi.

Art. 3. Przepisy co do posiadania broni pozostają w zupełnej mocy.

Art. 4. Zachowuje także moc zupełną najwyższy ukaz z dnia 11. (23.) kwietnia 1833 roku, poddający sprawy polityczne rozpoznaniu sądów wojennych.

Art. 5. Wykonanie tych rozporządzeń naczelnikowi rządu cywilnego i dowódcy wojsk w Królestwie konsystujących porucza się.

W Warszawie dnia 27. sierpnia (8. września) 1862 r.

(Podp.) *Konstanty.*

— *Dziennik pow.* donosi: W rozwinięciu ukazu najwyższego z dn. 24. maja (5. czerwca) 1861 roku o radach powiatowych, i stosownie do decyzji rady administracyjnej z dnia 24. lipca (5go sierpnia) r. b. otwarcie tychże rad we wszystkich powiatach gubernii radomskiej na dzień 13. (25.) sierpnia r. b. oznaczone, przeprowadzonym zostało zgodnie z przepisami prawa.

Zgromadzeni po powiatach członkowie, sprawdzili ważność własnych wyborów, odbywali stopniowo wskazane im przez prawo czynności.

Po wykonaniu przysięgi podług roty i obrządku, wybierali kolejno trzymających pióro w radach, członków rad gubernialnych i ich zastępców, członków do delegacji orczyznowania włóścian, członków komisji konskrypcyjnych, dopełnili także iane wybory, o ile tego nateraz zaszła potrzeba.

Na trzymających pióro w radach powiatowych, większością głosów powołani zostali:

W powiecie Kieleckim — p. Ludwik *Krzyszkowski.*

„ Miechowskim — p. Adolf *Gadomski.*

„ Olkuskim — Ks. Ludwik *Czerński.*

„ Opatowskim — p. Roman *Kochanowski.*

„ Opoczyńskim — Ks. Józef *Urbanowski.*

„ Radomskim — p. Władysław *Jawornicki.*

„ Sandomierskim — p. Kryspin *Swierzyński.*

„ Stopnickim — p. Edward *Sielski.*

Przedmioty do zakresu działań rad powiatowych należące, lub przez władze do opinii im komunikowane, wnoszone były na porządek dzienny i rozbiegane zgodnie z zasadami rządzących niemi przepisów.

O innych wyborach przez rady powiatowe dopełnionych, oraz o przedmiotach, któremi się rady na pierwszym swem posiedzeniu zajmowały, w dalszym ciągu do wiadomości podanem zostanie.

Na zasadzie decyzji rady administracyjnej Królestwa, objawionej wypisem z protokołu jej posiedzenia dnia 24. lipca (5go sierpnia) r. b., zarządzone obecnie dalsze zwołanie rad powiatowych w guberniach Lubelskiej i Augustowskiej.

Termin otwarcia rad powiatowych w powiatach: Białskim, Hrubieszowskim, Krasnostawskim, Lubelskim, Łukowskim, Radz., óskim, Siedleckim i Zamojskim — gubernii Lubelskiej; — oraz w powiatach: Augustowskim, Kalwaryjskim, Łomżyńskim, Mariampolskim i Sejneńskim, — gubernii Augustowskiej; — na dzień 10. (22.) września r. b. wyznaczony został.

Rosya.

Petersburg, 4. września. (*Mianowanie ambasadora w Hiszpanii.*)

Przez najwyższy rozkaz w wydziale ministerstwa spraw zagranicznych, rzeczywisty radca stanu, szambelan książę *Wołkoński*, mianowany został nadzwyczajnym ministrem przy dworze N. Królowej Hiszpanii.

Księstwa Naddunajskie.

Bukareszt, 5. września. (*Sympatya dla Serbii. — Stosunki wewnętrzne. — Regulamin gmin.*)

Augsburska gazeta powszechna podaje wiadomość z Bukaresztu, że zawiązują się tam stowarzyszenia mające na celu tworzyć korpusa ochotników dla wspomżenia Serbów, że broni jest podstawkiem, i że już znaczne oddziały udały się ku górnemu Dunajowi. Te wiadomości są zupełnie bezzasadne; prawda, że są ludzie, którzy do przedsięwzięć tego rodzaju zagrzewają, ale wszelkie usiłowania ich były dotąd całkiem bezskuteczne, mianowicie dla tej przyczyny, iż broń między ludem tutejszym jest towarem nader rzadkim. Obiegają jednak w Bukareszcie listy do subskrybowania dobrowolnych ofiar, które w tutejszym konsulacie serbskim składane bywają. W gazetach nawet podawano odezwy z wezwaniem do składania ofiar, ale najwięcej nazwisk, które między subskrybentami dostrzedz można, mają brzmienie serbskie, a przynajmniej sławiańskie.

Wzięcie Garibaldeggo do niewoli sprawiło tu na niektórych umysłach bardzo przykre wrażenie, ponieważ mianowicie w ostatnich czasach stosunki między stronnictwem włoskiem, a tutejszem rewolucyjnym ożywiły się bardzo. Pracją tu nad urzeczywistnieniem planów stowarzyszenia włosko-rumuńskiego i na założenie takich instytucji naukowych subskrybowano już 300 dukatów rocznych zaliczek.

Wielkie wzniesił w Bukareszcie zdziwienie wypadek, który dowodzi, jak trudno jest teraz niestemu ministeryum naprawić błędy swoich poprzedników. Tutejsza kasa sierocińska jest pod nadzorem rządu. Przed dwoma tygodniami izba handlowa wystosowała do tejsze odezwe z żądaniem 200 dukatów, i otrzymała odpowiedź, że jakkolwiek żądanie jest słuszne, kwota wspomniana wtedy dopiero będzie wyplacona, gdy w kasie będą się znajdować pieniądze, i skarb państwa bowiem jest jej także dłużny. Przy tej sposobności dowiedziano się, że rząd już od trzech lat nie niszcza do kasy sierocińskiej wypłat, które się jej z prawa należą.

Bardzo dobre wrażenie sprawiła tu ustawa, która jest prowizorycznym regulaminem gmin. Każda wieś będzie miała radę gminną, a ta ma składać się z miejscowego plebana, notariusza wiejskiego, i trzech deputowanych. Radzie gminnej podlega policja miejscowa i połowa; rada obwieszcza gminie wszystkie ustawy i rozporządzenia, pobiera podatki, odstawia rekrutów, prowadzi metryki, sądzi i rozstrzyga w sporach gruntowych i innych pomniejszych.

Dzienniki tutejsze podają wiadomość, że ministeryum wojny zawarło z pewnym domem francuskim kontrakt o dostawienie mundurów dla wojska za 4½ miliona. Jeżeli się ta wiadomość potwierdzi, nie będzie trudno pojąć, dla czego stan finansów jest tak niepomyślny. Wydatki ponoszone dla ministeryum wojny w bardzo małej części zwrócone być mogą ludowi, dla czegoż liwerunki dla wojska mają być zamówione za granicą, kiedy sukno krajowe jest bardzo dostateczne dla prostych żołnierzy, i o wiele tańsze.

Turcyja.

(Wypadki w Czernogórze. — Stan rzeczy w Syryi.)

Dzienniki tureckie w Konstantynopolu wydawane, podają urzędowe doniesienia Omera Baszy względem postępu rzeczy w Montenegro. Sięgają one do 26. sierpnia i potwierdzają zajęcie Rjeki, obsadzenie wzgórz ledwie na milę oddalonych od Cetynii, jakoteż wiadomość o wykonaniu rekonesansu przeciw Cetynii, w skutek którego wojska tureckie bez zadnego oporu weszły do miasta, które Montenegrzyni spalili.

Według telegramu z Raguzu z dn. 9. b. m. książę czernogórski przyjął wszystkie warunki przez Omera Baszę położone. *Journal de Constantinople* jeszcze pod dn. 3go b. m. donosi, że książę i jego ojciec uciekli do Kattaro, i ztamtąd zawiadomili serdara Omera Baszę, że się poddają.

Journal de Constantinople donosi także, że wiele rozbójniczych pokoleń Beduinów w Syryi poddało się częścią dobrowolnie, częścią z przymusu. Rekrutacja odbywa się bez oporu.

Kronika.

(Stan zarazy bydła z końcem sierpnia.) W drugiej połowie zeszłego miesiąca wybuchła zaraza bydła rogatego w 16 dotąd niedotkniętych tą kleską miejscach, a mianowicie: w Młynowcach, w obwodzie złoczowskim, w Nowostawcach, w czortkowskim, w Nadyeczach, w zółkiewskim, w Potokach, w staniławowskim, w Tokach, w tarnopolskim, w Witwicy, Stańkowcach, Olexicach i Dulibach, w stryjskim, a nakoniec w Ilniku, Szumiaczu, Turce, Przysłupiu, Zawadce. Butli i Ulicznie, w obwodzie samborskim; zgasła zaś zaraza tylko w Illincach, w obwodzie kolomyjskim.

Łącznie więc z pozostałymi z dawniejszego peryodu 5 zarazonymi miejscami, panowała zaraza bydła z końcem sierpnia w 21 miejscach, w których z ogólnego stanu bydła w liczbie 10.187 sztuk w 124 folwarkach zachorowało 763 sztuk, z czego 114 wyzdrowiało, 518 odeszło, a 114 pozostało w obserwacji; zaś 17 sztuk zarazonych ubito.

(Pożary.) W Uhercach, w obwodzie samborskim, zdarzyły się dwa wypadki ogniowe w pierwszych dniach tego miesiąca. Dnia 4go b. m. w południe zgorzała karczma przez zajęcie się sadzy w kominie, a zaraz nazajutrz między 10tą i 11tą godziną w nocy powstał pożar u tamtejszego włościanina Jurka St. i zniszczył nie tylko jego budynki mieszkalne i gospodarskie z całym plonem tegorocznym, ale także stodołę ze zbożem drugiego włościanina. Ten ogień miał być podłożony, a za prawdopodobieństwem tego domysłu przemawia ta okoliczność, że właśnie w chwili, gdy włościanie z dolnych osad spieszyli na miejsce pożaru w górnej części Uherce, ujrzeli nowy ogień u włościanina Sebastjana Ł., gdzie po szczęśliwym ugaszeniu pożaru znaleziono istotnie dowód podpalenia, składający się z kilku szmat i paczki siarników zawiniętych w bibułę.

Większe nierównie nieszczęście zrzucił ogień w nocy z 5. na 6. b. m. w powiatowym miasteczku Grzymałowie, w obwodzie tarnopolskim. Jak się zdaje, powstał pożar z nieostrożności w domu tamtejszego izraelity Jankla E., i w przeciągu dwóch godzin obrócił w perzynę 33 domów. Nieszczęście to dotknęło po największej części ubogie rodziny chrześcijańskie, które postradały przytem całe swoje mienie.

(Pożary leśne.) Znowu donoszą nam o trzech pożarach leśnych, z których jeden wydarzył się w obwodzie staniławowskim, a dwa w złoczowskim. Dnia 5go b. m. zapaliła się trawa na łące leśnej w Rybnie, w obwodzie staniławowskim od ognia, które rozniecił jeden z kosarzy, i pożar ten ułatwiany terażniejszą posuchą i wiatrem szerzył się z taką szybkością, że do 6. b. m. zrana uszkodził do 80 morgów lasu, ale szczęściem tylko starego zrębu. Usilnym staraniem kilku gmin sąsiednich powiodło się położyć tamę zgubnemu żywiołowi, ku czemu dopomogła też nie mało ta okoliczność, że ogień posuwał się właśnie ku stronie potoku, oddzielającego las gęsty od zrębu.

Zaś w obwodzie złoczowskim powstał pożar 5go b. m. z niewiadomej dotąd przyczyny w lesie należącym do państwa Ponikwicy, gdzie ogień chwyciwszy się gruntu torfowego, uszkodził także do 30 morgów młodego lasu, nim użyte ze strony władzy powiatowej środki zdołały przytłumić go zupełnie. Nakoniec tego samego dnia zapalił się także z niewiadomej przyczyny las w Bolidurach, należący do państwa Brodów, ale dotąd nie wiemy jeszcze, jaką wyrządził szkodę ten ogień.

Ostatnie wiadomości.

Lwów, 13. września. Dzienniki czeskie a za nimi *Vaterland* donoszą, że Najjaśn. Pan ma 24. lub 25go b. m. udać się na zamek Kladrub w Czechach, i przepędzi cztery dni na łowach w tej okolicy. — Co do bliskiego otwarcia rady państwa podaje Gazeta szlaska w korespondencji, z Wiednia pogłoskę, jakoby zaraz na jednym z pierwszych posiedzeń izby deputowanych miał być przedłożony wniosek o licznych podpisach względem rewizji patentów lutowych. Nie znając właściwego źródła tej pogłoski, nie można nic sądzić o jej wiarygodności; a my zapisujemy ją tylko z obowiązku dziennikarskiego. — Zresztą przyniosły jeszcze dzisiejsze dzienniki wiedeńskie smutną wiadomość o wylewach, jakie dotknęły Karyntę i Tyrol skutkiem ulewnych deszczów w pierwszym tygodniu bieżącego miesiąca.

Nie mamy jeszcze żadnych szczegółów o rozpoczętych przedwczoraj w pruskiej izbie deputowanych obradach nad budżetem wojskowym, a do podanej wczoraj wiadomości o programie gabinetu musimy dodać jeszcze, że podług doniesienia w *Neue Pr. Ztg.*

nie ma to być właściwie program wewnętrznej i zewnętrznej polityki, lecz tylko oświadczenie rządu co do stanowiska jego w obec kwestyi wojskowej i połączonej z nią kwestyi budżetu.

Wiadomość o częściowem zniesieniu stanu wojennego w **Królestwie polskiem** a mianowicie w guberni Radomskiej podajemy już we właściwej rubryce, a nadto nie mamy ztamtąd żadnych nowin bezpośrednich. W *Gazecie wiedeńskiej* tylko znajdujemy doniesienie, że na jednym z przedmieść Warszawy zamieszkałem po największej części przez klasę uboższą i robotników fabrycznych, aresztowano temi czasy dwóch młodych ludzi, u których znaleziono takie same kule ogniste, jakie odkryto w Petersburgu u podpalaczy. Dnia 6. b. m. była także rewizya w wielkiej fabryce chemicznej Hirschmana i Kijowskiego na Solcu, która miała zostawać w związku z tym odkryciem. Nadto miano margrabiemu Wielopolskiemu nadesłać kilka listów z groźbą, że pałac Bryłowski, w którym mieszka, zostanie podpalony, i od tego czasu wzmocniono znacznie straż przy tym gmachu.

Dzienniki *petersburskie* sięgają do 5. września. Po największej części podają swe tylko doniesienia o podróży Cesarza po guberniach środkowej Rosyi i opisy przeglądów wojska, jakie odbywały się przy tej sposobności w Moskwie. O przygotowaniach do obchodu rocznicy 1000letniego istnienia państwa rosyjskiego, która ma być obchodzona 20. września w Nowogrodzie, nie ma w nich żadnej wzmianki. Natomiast ogłaszają one rozmaite rozporządzenia, zalecające ostrożność co do pożarów we wszystkich miastach rosyjskich, gdzie odbywają się jarmarki.

Dzienniki *włoskie* przynoszą już teraz od obudwu stron szczegółowe sprawozdanie o bitwie pod Aspromonte. Jeden z tych opisów skreślony przez oficerów sztabu Garibaldeggo na pokładzie fregaty „Duca di Genowa“ ogłoszony został w *Diritto*, a drugi poddyktowany przez samego Garibaldeggo ogłosiły dzienniki *Movimento* i *Diritto*, za co rząd skonfiskował obadwa. Zaś ze strony rządowej podaje Gazeta turyńska dwa urzędowe raporty jenerał-majora Pallaviciniego datowane z Reggio 1. września. Obustronne te opisy wyjaśniają dokładnie całe zdarzenie, i pokazuje się teraz dowodnie, że wieści o pochwytceniu Garibaldeggo zdradą i ranieniem go strzałem Pallaviciniego z rewolweru były zupełnie fałszywe. Wszystkie prawie dzienniki włoskie radzą udzielić amnestyę Garibaldiemu i jego towarzyszą, a *Allianza* proponuje nawet, ażeby wszystkie rady gminne i miejskie całych Włoch podały adres do Króla, żądając ułaskawienia Garibaldeggo. Zresztą nadeszły jeszcze drogą telegraficzną następujące wiadomości z Włoch: *Discussione* donosi, że wkrótce nastąpi zamknięcie sesyi prawodawczej. *Ministryum* postanowiło odesłać do domu wszystkich jeńców niżej 18 lat wieku. *Opinione* pisze: Słychać, że układy z Francją względem zawarcia traktatu handlowego zostały jak się zdaje z powodów politycznych przerwane, i rząd odwołał pełnomocnika swego Scijajolo z Paryża. W Neapolu był 8. września wielki natłok ludu w Piedegrotta. Jenerał Cialdini odjechał do Genuy.

Z **Nowego Jorku** podaje telegram na Londyn wiadomości sięgające do 1. września. Separatyści nie przybyli jeszcze nad górny Potomac, ale oczekiwano ich wkrótce. Washington ma być zagrożony. W zachodnim Marylandzie panuje obawa, ażeby separatyści nie spustoszyli kraju. Jenerał separatyistów Ewell stanął w zapleczu jenerała Pope i obsadził lewy brzeg rzeki Ouoyan.

New York Times pisze, że stany północne przyjęłyby pośrednictwo Anglii, Francyi i Rosyi, jeżeliby im szło o nawrócenie Stanów południowych do unii, wszelkie zaś pośrednictwo, któreby zmierzalo do uznania niepodległości Stanów południowych, uważać musi unia za otwarty krok nieprzyjacielski.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 10. września 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0 Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6. god. zrana	325.66	+ 15.4	78.9	wschodni	sl. pochmurne
2. god. po poł.	325.23	+ 22.1	48.9	południowy	„ „
10. god. wiecz.	325.04	+ 16.2	78.4	zachodni	„ pogoda

Po południu burza.

TEATR.

Dzisiaj w teatrze niemieckim opera: „**Trubadour**.“ Pierwszy występ panny *Nowatschek* i pana *Bodorfi* z Pesztu.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 11. września.

Hotel rosyjski: PP. Smarzewski Fr., z Tarnopola. — Kruszewski Hen., z Chorebrowa. — Hr. Komorowski Adam, z Konotop. — Polanowski St., z Moszkowa. — Hr. Wodzicki Kaz., z Olejowa.

Hotel europejski: Wojtkowski Adolf, z Zurowisk. — Lipski Wawrz., z Krasny. — Stecki Adolf, z Srodopola.

Hotel Langa: Baschotter Anast., z Jas.

Hotel argielski: Szydłowski Jerzy, z Rosji. — Br. Schlechta W., c. k. feldm.-lejt., z Dynowa. — Domaradzki R., z Polski. — Mniszek Ant., z Przemysła.

Hotel krakowski: Sokołowski Wład., lekarz, z Wołynia. — Lewicki Fr., doktor medyc., z Drohobycza.

